

קפקא במישרד הבריאות: איך רופא רוסי בעל חק של 32 שנים וכאטנטים עולמיים הפך באורח פלא למהנדס סוג ז', באישור ממשלתי רישמי לגמרי

דיפלומות אלה כרופאים. לא היה הסכר כלשהו להחלטה של מודן. המנכ"ל הסתפק בהכרזה, שבסמכותו להכיר או לא להכיר באוניברסיטות שרופאים אלה למדו בהן.

סטייקו רוסו דגול, בן הימאה 19, סלטיקוב-שצ'דרין, סיפר על עיר גדולה בשם דורנוב, הנמצאת במרכז רוסיה, עיר שהיו בה כמה עשרות אלפי תושבים. הם התפרנסו בכבוד, בנו בתים, ילדו ילדים. יום אחד התמנה מושל חדש לאזור — בור, גסירוח ושרירותי. כאשר נודע לו על קיומה של דורנוב, התפרץ: „לא שמעתי עליה, לא ראיתי אותה כמפתח“ ופקד לסגור

המומחה לא נוצל. הד"ר שפירא נכנס למעגל בירוקראטי עצום, שזמנו אין הוא מצליח לצאת מזה שש שנים.

הוא נאלץ להתכתב ללא לאות עם מישרד הבריאות, עם הסתדרות עם רפואית, עם הסתדרות המהנדסים, עם חברייכנסת — שבה וייס, שולמית אלונגי, אורה נמיר — עם מנכ"ר המדינה, עם הוועדה להערכת תארים ודיפלומות אקדמיים מחו"ל, עם מוסדות ציבור שונים. כל ההתכתבות הזו נועדה להגדיר את מצבו הרשמי והחוקי, להביא להכרה בדיפלומה שלו וגם לגבי משכורתו ועמדתו בעבודה. כאן המקום להסביר בכמה מילים

רומאן במליכתנים

את העיר. החלטתו של מנכ"ל מישרד הבריאות שלא להכיר ברופאים בעלי ריפי לומות בסניטריה ובהיגיינה הזכירה לי את סיפורו של סלטיקוב-שצ'דרין.

בגלל החלטת המנכ"ל, נש"ארו עשרות רופאים בעלי ריפי לומות כאלה ללא עבודה, ללא סיתרון.

לאחר פניות רבות לכל הגורמים במדינה, ללא מענה, ערכו הרופאים ומיישפחותיהם הפגנות מול מישרד הבריאות ונרחבת הכנסת. מקצתם שבתו רעב, אחרים ניסו להתאבד,

מות, בהדרגתו של תברואן בחיפה. **המורה של ד"ר שפירא היה בחור צעיר, חרוץ, שסיים קורס בן חודשים אחדים לתברואנים בבית החולים „אסף הרופא“.**

ההרצה שקיבל הד"ר שפירא, ריפאתברואה, בעל נסיון של 27 שנות עבודה בתחמו, היתה מיוחדת במינה:

לסניטריה והיגיינה בעיר ילטה, שלחוף הים השחור, והיה אחראי על ענייני סניטריה, היגיינה והגנה בפני מחלות מדבקות ומגיפות באזור המונה 350 אלף תושבים.

מייד עם בואו ארצה הוא התייצב במישרד הבריאות וביקש תעסוקה בשטח התמחותו: סניטריה והיגיינה.

ד"ר יעקב שפירא הגיע ארצה ב-1980, בגיל 51, מברית המועצות, עם תו אליזבטה, ביוכימאית כמיקצועה, ועם אשתו ולנטטינה, רופאת השיניים.

הוא סיים שש שנות לימוד באוניברסיטת קייב (עיר בת מיליון וחצי תושבים, בירת רפובליקת יאקראינה,

הדיפלומה ניתנה ל- שפירא יעקב בן עמנואל 1948 סכון לרפואה בעל את דגל העפל האדרם אשר נתקבלה בשנת בקייב

סיים/מה במבה בשנת 1954 תוק למסדים בחוקי מלא בהתמחות סניטריה והיגיינה

על פי החלטת ועדת הבואות הממשלתית מספר 1 כירלי 1954 שפירא י.א. הסמכה - רופא רותנקה/ל

הדיפלומה ניתנה ל-	שפירא יעקב בן עמנואל
אשר נתקבלה בשנת	1948
סיים/מה במבה בשנת	1954
על פי החלטת ועדת הבואות הממשלתית מספר	1 כירלי 1954
רופא	שפירא י.א. הסמכה - רופא

תרגום הדיפלומה הסובייטית של שפירא רופא

המורה, ברמה של חובש, טייל עם תלמידו הרוקטור בשבילייהשוק של חיפה. מפעם לפעם טעם ירקות בלא לרחצם. כאשר שאל תלמידו: „האם לא צריכים לרחוץ את הירקות לפני אכילתם?“ ענה לו המורה: „אבל גם במים יש קאקי“.

כאשר ראה המדריך את מבטו המשתומם של שפירא על המינזה „המקצועי“ שבו השתמשו, הסביר הבחור: „כן, כן, אנחנו גם שותים קאקי, זה רק עניין של כמות! אני אלמד אותך כיצד למודד כמות זאת במים“.

עוד בחיותו כברית המועצות חלם הד"ר שפירא, שהידע הרב שלו ינוצל ב"מדינת ישראל, ושהוא עוד יסיפק לת"רם רום כאן רבות.

„כולנו שותים קאקי“

נית. קרובי, שעלו ארצה לפניו, הלכו להתגורר ברמת הגולן. גם הוא היה מוכן ללכת לכל מקום. אחרי שסיים את האולפן, קיבל הד"ר יעקב שפירא הפנייה להשתל-

שכה 40 מיליון תושבים), בפקולטה לרפואה, והוסמך כרופא. אחרי סיום לימודיו באוניברסיטה, ב-1954, עבר השתלמות רבות בסניטריה, היגיינה חברתית, אקולוגיה, איכות-מים-זיבוב, באוניברסיטת של חרקוב, מוסקבה וקייב — בסך-הכל שתי שנות לימוד נוספות. הוא פירסם 25 עבודות בנושא איכות-הסביבה, ורשם שיכעה פטנטים בינלאומיים על המצאתיו כשטח של איכות-מים וזיבוב. הוא גם הרצה בבתי-ספר לרפואה ובבתי-ספר לאחיות.

הד"ר שפירא ניהל מרכזתחנה

הנדון: מר יעקב שפירא - תברואן מוסמך סכתכם מיום 14.1.85

לאחר התייעצות עם נציבות שרות המדינה ובהתחשב בהשכלתו והתפקיד שהנ"ל ממלא כעירי קריאה ביאליק ובעיריית טרית-ים, אנו מציעים לאשר לנ"ל דרגה 7 כדרוג המהנדסים.

בכבוד רב,
אלונה אמרדי
אחראי לתקנות ותנאי שרות

האישור של מישרד הבריאות מהנדס

כתבו עשרות עצומות לבעלי-השפעה, ולבסוף פנו לבית-המישפט העליון. בית-המישפט העליון, בישיבתו כ- בית-המישפט לעירעורים אורחיים, בהרכב של 3 שופטים (חיים כהן, אהרון ברק, משה בייסקי), דן בתיקים 549/80 עד 562/80, ועוד שיכעה תיקים. בתאריכים 6 בינאר 81 עד ה-2 במרס 81. הוא החליט לקבל את עירעורם של 22 הרופאים, והורה למשיב להכיר בכל אחד מהמעוררים כבעל השכלה רפואית, לפי סעיף 4 (ב) של פקודת הרופאים.

(2) של פקודת הרופאים. השופטים מתחו ביקורת חריפה מאוד על מישרד הבריאות, על ההחלטות השרירותיות והלא מוצדקות של מנכ"ל מישרד הבריאות להעמיד את הרופאים בכחנות, ולא להכיר בהם כרופאים. עיור מתח בית-המישפט ביקורת על דרך פעולתו של מישרד הבריאות, על כך שלא נעשתה בדיקה מעמיקה ורצינית לפני ההחלטה.

במיוחד ציינו השופטים: „ישראל קולטת עליית רופאים ניכרת, ושינוי הכרה עלול לפגוע קשות ברופאים עולים שכבר הגיעו ארצה. במיוחד, כאשר לא נעשה באופן רטרואקטיבי ובצורה שזה נעשה“.

עוד הדגישו השופטים, ש צורת קבלת ההחלטות במישרד הבריאות עלולה לפגוע לא רק ברופאים עצמם, אלא בי עניין לאומי רחב יותר.

וכך אכן קרה. הביקורת הרכיבת של

ברץ כרופאים לכל דבר. לא מעטים מתוכם עובדים בהצלחה רבה כרופאים מרדמים, כמנהלי-מעבדות, כרופאי אף-אוזן-גרון, רופאי-מישפחה, פסיכיאטרים וגינקולוגים.

החל משנת 1978 חל שינוי סיתאומי במדיניות מישרד הבריאות. החלטת שלא להכיר עוד בעלי דיפלומות של סניטריה והיגיינה כבעלי הסמכה רפואית.

היה ניתן להבין זאת לו קרה משהו: רופאים בעלי הדיפלומות האלה לא הוכיחו את עצמם, התרשלו בעבודתם, או גילו חוסר-ידע במיקצוע. אך לא כך היה הדבר. לא היו טענות מיוחדות לגבי הרופאים האלה שכבר עברו בארץ.

כולתי להבין זאת אילו היו מחליטים לפתע לנצל את הידע של רופאים אלה בתחומם המיוחד, לפתח את השרות המוזנח בתחום זה בארץ. אך תחום זה נשאר מוזנח כפי שהיה, ועשרות הרופאים המומחים לא הוכנסו לעבודה במיקצועם.

אין עיר כזאת!

מישרד הבריאות התחלפו ה בעלים. המנכ"ל החדש, הפופוסור ברוך מודן, החליט כי-1978 באופן שרירותי להפסיק את ההכרה בעלי

הסחיטה

לאחרונה נשמעות דרישות של ועדי-רופאים מבתי-החולים השונים לשים קץ לשרות המיוחד הניתן למיוחסים. הכוונה היא לטיפול המיוחד לחבריי-הכנסת. למנכ"לים ולשרים. כן פרצה סערה ציבורית סביב הטיפול בשד יגאל הורוביץ: הרופאים מחו על כך שהשר הפצוע מקבל טיפול מיוחד בבית-החולים קפלן. התפרסמו גם תביעות של רופאי קופת-החולים הכללית לפטר את יו"ד קופת חולים. הפרופסור חיים דורון, ויחד איתו את כל הנהלת קופת החולים.

מבלי להתייחס לתוכן הדרישות והתביעות הללו — בין אם הן מוצדקות בין אם לא — עיתויין מעורר חשד כבד שהמדובר בסחטנות. כל הדרישות האלה נשמעות אחרי שהנהלת קופת החולים, ובמקביל גם הנהלת מישרד הבריאות, פירסמו תוכניות למיחמה ברפואה השחורה בבתי-החולים הציבוריים. התוכנית כללה איסור על מנהלי מחלקות וסגניהם לנהל קליניקות פרטיות, והציעה הנהגת רוטציה בתפקידים בכירים והפעלת שתי מישמרות בחדרי-ניתוח. זוהי תוכנית מבורכת. גם אם לא ברור עדיין אם כל פרטיה הם בני-ביצוע.

דווקא בתקופה זו, של הכנת תוכנית להבראת הרפואה, מכריזה ההסתדרות הרפואית בישראל על סיכסוך-עבודה! בהתבטאויות הרופאים בעניין הפסקת הטיפול המועדף למינח"ס, אני רואה איום גלוי, בזו הלשון: אם לא תפסיקו להילחם נגד הנהלים הקיימים בבתי-החולים, נגד הרפואה השחורה שלנו — נתקם בכס!

זהו סיגנון של מאפיונרים. הפסול בחברה הרפואית.

המורה, ברמה של חובש, טייל עם תלמידו הרוקטור בשבילייהשוק של חיפה. מפעם לפעם טעם ירקות בלא לרחצם. כאשר שאל תלמידו: „האם לא צריכים לרחוץ את הירקות לפני אכילתם?“ ענה לו המורה: „אבל גם במים יש קאקי“.

כאשר ראה המדריך את מבטו המשתומם של שפירא על המינזה „המקצועי“ שבו השתמשו, הסביר הבחור: „כן, כן, אנחנו גם שותים קאקי, זה רק עניין של כמות! אני אלמד אותך כיצד למודד כמות זאת במים“.

עוד בחיותו כברית המועצות חלם הד"ר שפירא, שהידע הרב שלו ינוצל ב"מדינת ישראל, ושהוא עוד יסיפק לת"רם רום כאן רבות.

„כולנו שותים קאקי“

נית. קרובי, שעלו ארצה לפניו, הלכו להתגורר ברמת הגולן. גם הוא היה מוכן ללכת לכל מקום. אחרי שסיים את האולפן, קיבל הד"ר יעקב שפירא הפנייה להשתל-